

GAZETA LWOWSKA

Gazeta Lwowska z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 8ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało i półrocznych przedpłaćcieli za darmo, dla ówierocznych za dopłatą 50 ct. ówierocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miesiąca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi!

Staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi „Gazety Lwowskiej“ wydany został zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskimi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi „Gazety Lwowskiej“ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Duchy.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego za czas od 1. do końca marca 1872.

(Ciąg dalszy.)

C. k. władze polityczne zaś rozstrzygają tylko rekursa od nałożonych kar za popełnione przestępstwa polowe w myśl powyżej wskazanego rozporządzenia ministeryalnego i §. 60 ust. gm.

Zniesiono orzeczenie Trembowelskiego Wydziału powiatowego zasądzające p. L. B. na zapłacenie kosztów komisji w kwocie 56 złr. 25 c. spowodowanej jego niezasadnionem doniesieniem, ponieważ władzom autonomicznym nie przysługują prawo zasądzania na podobne koszta osób prywatnych nie zostających z Wydziałem powiatowym w żadnym stosunku służbowym, a przy tem wskazano, iż od takich osób w razie niezasadnionych zażaleń tylko w drodze sądowej żądać można wynagrodzenia kosztów komisyjnych.

Przyjęto do wiadomości doniesienie grodeckiego Wydziału powiatowego o rozwiązaniu tamtejszej Rady miejskiej i powierzeniu tymczasowego zarządu gminy grodeckiej komisji złożonej z 10 członków pod przewodnictwem p. Leopolda Praschla adjunkta tamtejszego c. k. starostwa powiatowego.

Z potrzeby ściślejszego nadzoru nad gminnymi kasami pożyczkowymi, tudzież, aby ich fundusze były administrowane zgodnie z celem tych zakładów i w myśl odnośnych statutów, wezwał Wydział krajowy Wydziały powiatowe ażeby istniejące w ich powiecie podlegające ich kontroli gminne kasy pożyczkowe przy najmniej raz w roku szkontowały, zwłaszcza iż ilość kas tych wzrasta w kraju naszym rok rocznie. — Jeszcze w pierwszej połowie roku 1868 zawezwał był Wydział krajowy wszystkie Wydziały powiatowe, ażeby starały się nakłaniać gminy do zakładania kas pożyczkowych udzielając im odpowiednie wzory czyli formularze statutów dla takich zakładów.

Wedle doniesień Wydziałów powiatowych założono: do końca sierpnia 1869 takich kas . . . 70
od września 1869 do końca lipca 1870 . . . 49
od sierpnia 1870 do końca lipca 1871 . . . 43
od sierpnia 1871 do 15. marca 1872 . . . 55

obecnie tedy istnieje takich kas 217 a mianowicie:

w pow. Brzeskim czyli w 1 pow. 31 kas . . .	31
„ „ Tarnowskim „ „ 19 „ . . .	19
„ „ Jarosławskim „ „ 16 „ . . .	16
„ „ Krośnieńskim „ „ 15 „ . . .	15
„ „ Lancuckim „ „ 13 „ . . .	13
„ „ Horódeńskim i Jasielskim czyli w 2 pow. po 9 . . .	18
„ „ Lwowskim czyli w 1 pow. 8 kas . . .	8
„ „ Kolbuszowskim i Wielickim w 2 pow. po 7 klas . . .	14
„ „ Sokalskim i Stanisławowskim w 2 pow. po 6 kas . . .	12
„ „ Kołomyjskim czyli w 1 pow. po 5 kas . . .	5
„ „ Cieszanowskim, Samborskim, Sanockim i Żydaczowskim czyli w 4 pow. po 4 klas . . .	16
„ „ Bohorodczańskim, Grodeckim, Kamionec-kim, str. Kałuskim, Limanowskim, Przemysłańskim, Rawskim, Rzeszowskim i Tarnopolskim czyli w 9 pow. po 3 kas . . .	27

w pow. Brodzkim, Husiatyńskim, Przemyskim, Ropczyckim i Rudeńskim czyli w 5 pow. po 2 kas . . .	10
„ „ Bocheńskim, Borszczowskim, Buczackim, Dąbrowskim, Krakowskim, Mościckim, Niżańskim, Pilznańskim, Podhajeckim, Rohatyńskim, Suiatyńskim, Tłumackim i Trembowelskim czyli w 13 pow. po 1 . . .	13
razem w 44 powiatach . . .	217

W pozostałych 30 powiatach, a mianowicie: w Bielskim, Bireckim, Bobreckim, Brzeżańskim, Brzozowskim, Chrzanowskim, Czortkowskim, Doliniańskim, Drobohyckim, Gorlickim, Grybowski, Jaworowskim, Kosowskim, Liskim, Mieleckim, Myślenickim, Nadwórniańskim, Nowo Sądckim, Nowotarskim, Skałackim, Staromiejskim, Stryjskim, Tarabrzczkim, Turczańskim, Wadowickim, Zaleszczyckim, Zbarazkim, Złoczowskim, Żółkiewskim i Żywickim nie istnieją dotąd podobne zakłady, a przynajmniej niezawiadomiono o istnieniu ich Wydziału krajowego.

Kapitał obrotowy istniejących obecnie powyższych (217) kas pożyczkowych wynosił przy ich założeniu, o ile dotyczące cyfry doszły do wiadomości Wydziału krajowego kwotę 154.747 złr. 58 c. w. a. i powinien się być powiększyć, gdyż niektóre kasy istnieją już od lat trzech; nadto w wielu kasach zaliczkowych nie był kapitał obrotowy przy ich założeniu liczebnie oznaczony.

Wydział krajowy nieuwzględnił następujących rekursów w sprawach gminnych:

1. Leiby Guttmana od orzeczenia Brzozowskiego Wydziału powiatowego odmawiającego mu wydania zezwolenia na przybudowanie dwóch kramików przy swej realności.

2. Feitla Sternbacha i Herscha Erdmanna przeciw orzeczeniu Drobohyckiego Wydziału powiatowego co do postanowienia iż budynki przez nich wbrew istniejącym przepisom nad samą fosą przy drodze powiatowej Stebnickiej wybudowane usunięte być mają, równie jak rekurs naczelnika gminy przeciw zasądzeniu go na karę 20 złr. za opieszale i odporne postępowanie w tej sprawie.

3. Tanaska Lenka naczelnika gminy Rusowie przeciw orzeczeniu Sniatyńskiego Wydziału powiatowego skazującemu go na karę 15 złr. za zaniedbanie obowiązków urzędowych, jednakże ze względu, iż uchybienia te nie są tak wielkie niżono karę na 5 złr. w. a.

4. Jakóba Wersznera zastępcy naczelnika gminy w Zimnejwodzie przeciw orzeczeniu lwowskiego Wydziału powiatowego, udzielającemu rekurentowi nagany za nieposłuszeństwo względem naczelnika gminy.

5. Naczelnika gminy Narola przeciw orzeczeniu Cieszanowskiego Wydziału pow. polecającemu gminie wybudowanie kostnicy znosząc jednakże ustęp tego orzeczenia poruczający temuż naczelnikowi gmin. przeprowadzenie pertraktacji konkurencyjnej co do pokrycia kosztów tej budowy, jako sprzeciwiający się treści §. 88. ust. gm.

W skutek wniesionych rekursów Wydział krajowy zniósł następujące orzeczenia:

1. Łańcuckiej Rady powiatowej zezwalające na sprzedaż z wolnej ręki placu miejskiego w Leżajsku obejmującego 1010⁰ powierzchni za cenę 200 złr., zalecając gminie sprzedaż takowego w drodze licytacji.

2. Myślenickiego Wydziału powiatowego skazujące naczelnika gminy Ponie na karę 5 złr. za zaniedbanie obowiązków służbowych (dla braku czynu karygodnego) dając mu stosowne napomnienie.

3. Cieszanowskiego Wydziału powiatowego unieważniające zakaz zwierzchności gminnej w Narolu wy stosowany do przełożonego tamtejszego obszaru dworskiego, względem zwożenia materiału na postawienie budki na rynku w Narolu.

4. Buczackiego Wydziału powiatowego zabraniające Josłowi Rotenreichowi ze względów czysto policyjnych dalszą budowę domu w Jazłowie.

5. Jasielskiego Wydziału powiatowego polecające Michałowi Frycowi z Szebini ażeby zwrócił p. G. 5złr. wziętych od niego tytułem zadatku na wynagrodzenie wyrządzonej szkody polowej, jako wydane w sprawie nienależącej do kompetencji władz autonomicznych.

Przyjęto do wiadomości odpis reskryptu c. k. Prezydium Namiestnictwa wydanego z powodu specjalnego wypadku objawiający zgodność zdania Prezydium Namiestnictwa z zapatrywaniem się Wydziału krajowego, iż dzisiejsze Reprezentacje powiatowe, będąc z mocy ustaw z roku 1866 ogniwo w autonomicznej organizacji krajowej, upoważnione są do używania na swych pieczęciach urzędowych herbu krajowego, przez Wydział krajowy używanego.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wiedeń. „N. f. Presse“ rozwija nowy plan załatwienia sprawy galicyjskiej, który w izbie deputowanych zjednał sobie bardzo dużo zwolenników. Według tego planu komisja konstytucyjna załatwiwszy wszystkie punkta elaboratu podkomitetu ujmie je w formę projektu ustawy, który przedłożony zostanie najpierw sejmowi galicyjskiemu a nie Radzie państwa, jak to dawniej zrobić zamierzano. Sejm galicyjski poweźmie decyzję o całym projekcie a dopiero potem Rada państwa wyda uchwałę ostateczną i stanowczą. „N. f. Presse“ mniema, że ten sposób załatwienia kwestyi galicyjskiej zadowoli zarówno wszystkie strony interesowane. Stronnictwo konstytucyjne będzie z tego zadowolone, bo nie będzie narażone na tę ewentualność, że jego koncesye odrzucone zostaną przez stronę przeciwną. Także i deputowani galicyjscy powinni być zadowoleni z tego planu, bo ułatwia on przyjęcie ugody w izbie deputowanych. Gdyby o elaboracie zdecydować miała Rada państwa przed sejmem galicyjskim niektórzy deputowani nie mając rękami że sejm zgodzi się na warunki ugody, głosowaliby przeciw wnioskowi komisji konstytucyjnej. Ewentualność ta nie nastąpi jeżeli deputowani przekonają się, że sejm galicyjski zgadza się na ugody w podanych warunkach. Wreszcie przypuścić należy, że sejm galicyjski prędzej zgodzi się na zmianę swoich zażaleń niż jego pełnomocnicy, dla których rezolucya jest formalną instrukcją. „Presse“ zajmuje się także tym planem i widzi w nim takie same korzyści dla wszystkich stron interesowanych.

Peszt. Z podróży Najjaśniejszego Pana podają ostatnie telegraficzne depesze następujące szczegóły:

„Dnia 7. bm. rano Najjaśniejszy Pan zwiedził garnizon w Temesvarze a wieczorem odjechał do Werschatz i Weiskirchen. Po drodze tłumy ludności witały Najdostojniejszego gościa radośnymi okrzykami. W Werschatz przyjęcie było okazalsze niż w innych okolicach. Wszystkie domy przystrojone były wspaniale a całą drogę usłano kwiatami. Odpowiadając na powitanie burmistrza Najjaśniejszy Pan wyraził się z uznaniem o spokoju i zgodzie jaka w tym mieście od dawna istnieje. W Weiskirchen powitano Najjaśniejszego Pana okrzykami: elien i zivio! Na dworcu przemawiał burmistrz dziękując w imieniu miasta Najjaśniejszemu Panu za reformy, które przyłączyły Pogranicze wojskowe do Węgier. Najjaśniejszy Pan odpowiedział na tę przemowę nadzwyczaj łaskawie. W mieście przyjmował Najjaśniejszy Pan deputacje miasta, duchowieństwa, korpusu oficerów i sąsiedniego komitatu Krasso. Do deputacji cywilnej serbskiego pułku dziękującej za wprowadzenie reformy rzekł Najjaśniejszy Pan: „Celem reform jest dobro ludności Pogranicza wojskowego, której przyznane zostały takie same prawa jak mieszkańcom Węgier“. Najjaśniejszy Pan wyraził potem nadzieję, że ludność Pogranicza przy przeprowadzeniu tych reform silnie poprze rząd, który działa według Jego woli i najlepszych zamiarów. Wieczorem odbyło się przedstawienie w teatrze temesvarskim. Najjaśniejszy Pan zaprosił do Swojej loży reprezentanta cesarza tureckiego i prezydenta węgierskiej rady ministrów hr. Lonyaya.

„Dnia 8. bm. rano przybył Najjaśniejszy Pan do Aradu. Na wszystkich stacyach kolei żelaznej stały tłumy ludności. Pociąg zatrzymał się w Orczidorf i Vinga, gdzie mieszkańcy bułgarskiej narodowości witali Najjaśniejszego Pana z uniesiem i zapałem. W nowym Aradzie zatrzymał się Najjaśniejszy Pan i zwiedził koszary. W Aradzie dworzec był świetnie ustrojony. Do Najjaśniejszego Pana przemówił burmistrz Dani. Po skończonym przeglądzie załogi nastąpił uroczysty wjazd do miasta przez ulice przystrojone świątecznie. Najjaśniejszy Pan wysiadł w zabudowaniu komitatu i przyjął liczne deputacje. Na przemowę nadzupana odpowiedział Naj-

jaśniejszy Pan temi słowy: „Dowiedziałem się z zadowoleniem, że komitat Arad i Jego władze okazują wielką energię w wykonaniu Moich ojcowskich zamiarów i zarządzeń Mojego rządu, za co składam serdeczne podziękowanie. Pierwszym warunkiem życia konstytucyjnego jest porządek. Kto wspiera porządek, ten najlepiej wzmacnia konstytucję.“ Także i do innych deputacy przemawiał Najjaśniejszy Pan bardzo łaskawie. Wieczorem o godzinie piątej wyjechał Najjaśniejszy Pan do Mezöhegyes.“

Berlin. Uwaga Niemiec zwrócona w obecnej chwili na stolicę apostolską, która nie przyjęła kardynała Hohenlohe, jako ambasadora cesarstwa niemieckiego. To też dzienniki liberalne i zachowawcze nie przestają jeszcze zajmować się tą sprawą i rozmaite z niej wywodzić wnioski. Nie wchodząc głębiej w powody, jakie kardynała Antonellego do oświadczenia nieprzyjęcia księcia Hohenlohe zniewoliły, podnoszą niemieckie dzienniki, że stolica apostolska pojedynczych nie żywi uczuć dla cesarstwa niemieckiego. Natomiast rząd niemiecki więcej niż kiedykolwiek usiłował w ostatnich latach okazywać wielką względność tak dla Papieża jako też dla katolickiego duchowieństwa. Starał się Papieża odłączyć od stronnictwa, które nań wpływ wywierało zgubny a w Niemczech z najnieprzyjaźniejszymi łączyło się żywiołami. Papież jednakowoż, tak piszą dzienniki, uległ parciu ultramontańskiego stronnictwa i Jezuitów. Kanclerz niemiecki z niezwykłą, jak na protestanta, czcią i uszanowaniem największym wyrażał się zawsze o Papieżu, a mimo to przed kilku jeszcze tygodniami nazwał Papież Niemcy państwem, w którym duch antykatolicki i nienawiść do duchowieństwa katolickiego nadewszystko gorują. Zamianowanie kardynała ambasadorem ostatnią było próbą ze strony kanclerza do utworzenia ze stolicą apostolską znośnego modus vivendi. Papież zaś odpychając propozycje, nie uwzględniając życzeń cesarstwa, postąpił wprawdzie, wedle dzienników, konsekwentnie ale z widoczną szkodą kościoła i duchowieństwa katolickiego, utrudnił wprawdzie zadanie rządu, ale bynajmniej nie przeszkodził jego rozwiązaniu. Najbliższem następstwem całej sprawy będzie niewątpliwie to, że Niemcy nie posła już reprezentanta do Rzymu, przez co stosunki ze stolicą apostolską pogorszyć się tylko mogą.

Inne wiadomości dziennikarskie ograniczają się na sprawozdaniach z obrad komisji i posiedzenia parlamentu. Po przyjęciu na piątkowej sesji komisji, zajmującej się rozprawami nad wojennym kodeksem karnym, pośredniczących wniosków posłów dr. Lamey, dr. Barth i dr. Meyer, zdaje się że dalsze uchwały nad prawem karnem bez przerwy toczyć się już będą i że zasadnicze w łonie komisji nie powstaną już różnice. Jak „Köln. Ztg.“ donosi, zakończyła już prace tak zwana wolna komisja izby panów, wysadzona do obrad nad ordynacją powiatową i zamierza niezadługo zrobić wniosek, ażeby wyznaczoną była sesja plenarna.

Paryż. Uwaga rządu francuskiego więcej niżli na powstanie hiszpańskie, skierowaną jest na uchwałę zgromadzenia narodowego sprawie mianowania członków rady państwowej instytucji, która gdyby całkowicie pozostawioną była w rękach monarchicznie nastrojonej większości, włożyłaby na rząd pęta utrudniające wszelkie jego działania. Thiers wie o tem bardzo dobrze i dla tego postanowił ze sprawy tej uczynić przy trzecim jej czytaniu kwestyą gabinetową. W kołach parlamentarnych jednakże przeważa mniemanie, że większość nie dopuści do tego i zgodzi się raczej na poprawkę Laboulay, w której domagano się, aby wolno było rządowi w pojedynczych wypadkach odrzucać kandydatów wybranych przez zgromadzenie. Wniosek powyższy tem mowca umotywował, że nie izba lecz cały naród jest wszechwładnym i dla tego pierwsza nie może przystąpić do formacji jakiegociała politycznego, któreby mogło paraliżować czynności rządu wyszłego z łona narodu.

— „Köln. Ztg.“ otrzymała pod d. 6. maja następującą korespondencję z Paryża:

„Wpływ stronnictwa radykalnego na rząd i armię Francji staje się z każdym dniem co raz większy i znaczniejszy. Wszędzie daje się czuć ręka Gambetty. Obecnie zaczynają dzienniki tego stronnictwa domagać się ostrych wyroków na dowódców twierdz, którzy bez ważnych przyczyn wydawali twierdze w ręce nieprzyjaciół. Głosem tym wtórują już dzienniki umiarkowane a nawet „Journal des Débats.“

W tej mierze pisze „Radical“ między innymi co następuje:

„Nie dość jest robić Napoleona III odpowiedzialnym za nieszczęścia które Francję nawiedziły. Sprawiedliwość domaga się ukarania także jego kreator. Dziwi nas to, iż dotąd nie stawiono marszałka Bazaine przed sąd wojenny. Chętnie byśmy widzieli głowę tego generała przeszytą kulą karabinową. Już czas ażeby rząd nasz wziął się energicznie do kwestyi kapitulacji.

Francya powinna znać ludzi, którzy jej służyli i którzy ją zdradzili, Piękne teorie nie powinny mieć wyłącznego zastosowania do zwolenników komuny. Drażliwe umysły niech się uspokoją: gdyby generał Bazaine został nawet na śmierć skazany, jest jeszcze komisya ulaskawień, która mu życie daruje!“

— Decyzja zgromadzenia narodowego mocą której prawo mianowania 28 członków rady państwa przeniesionem zostało na zgromadzenie narodowe dotknęła bardzo boleśnie Thiersa i wywołała rozdwojenie między większością deputowanych a gabinetem któremu w nieobecności swego naczelnika przypadło bronić poprawki rządowej. Okoliczność ta dała nawet powód do rozlicznych pogłosek o przesileniu ministeryalnem Według dobrze poinformowanych źródeł jednakże niszcząca burza zażegnana zostanie przy trzecim czytaniu pomienionej ustawy w ten sposób, iż zgromadzenie zgodzi się na poprawkę, mocą której Izba będzie uprawnioną przedstawiać kandydatów, a do rządu należeć będzie zatwierdzać takowych.

— Dzienniki francuskie zajęte są obecnie dekretem przekazującym sprawę Bazaina sądowi wojennemu. Głównym powodem oskarżenia ma być nota doręczona generałowi Boyer paktującemu imieniem marszałka z Prusakami. Nota ta z datą 10. października 1870 opiewa: „W chwili, gdy społeczeństwu zagrażały machinacje gwałtownego stronnictwa, którego dążności nie mogą doczekać się rozwiązania pożądanego przez uczciwych obywateli, zapytuje się własnego sumienia marszałek Bazaine wódz naczelny armii nadreńskiej, ożywiony pragnieniem popieszczenia z ratunkiem i pomocą swej ojczyźnie będącej łupem wicherzycieli, czy armia zostająca pod jego rozkazami nie jest przeznaczoną do tego, aby była obroną społeczeństwa.“

Kwestya wojskowa już jest rozstrzygniętą, wojska niemieckie zwyciężyły, a J. K. M. król pruski nie wiele będzie zapewne przykładł wagi do bezwocnych tryumfów, jakieby były jego udziałem, gdyby pokonał jedyną siłę zbrojną, powołaną do nałożenia kagańca na anarchię toczące nasz kraj nieszczęśliwy. Mieszanie się obcej, choćby nawet zwycięskiej armii w sprawy tak ogromnej stolicy jak Paryż, nie dopięłoby swego celu, a mogło spowodować nieobliczone nieszczęścia. Otucha, jaka ożywia należycie zorganizowaną i w karności wyrosłą armię, a która walczyć przeciw wojskom niemieckim ożywiona jest przekonaniem, iż umiała zastąpić sobie na szali dzisiejszych wypadków. Ta to armia przywróci porządek i stanie na straży zagrożonego społeczeństwa, którego interesu są zarazem interesami Europy. Ona to jedynie będzie w stanie użyć Prusom rękami, iż nie stracone dla nich zostaną korzyści z odniesionych zwycięstw, i ona to przyczyni się do ustalenia prawowitj władzy, z którą będą mogły być związane na nowo wszelkiego rodzaju stosunki bez obawy jakiegokolwiekaąd nadwężenia.“

— Czytamy w „Köln. Ztg.“ z dnia 7go b. m.: „Mowa ks. Audiffret-Pasquier w zgromadzeniu narodowym przeciw złemu zarządowi funduszów państwowych przez urzędników cesarstwa jest przedmiotem artykułów wstępnych w dziennikach francuskich. „Siècle“ zapewnia, iż mowa tego deputowanego znajdzie uznanie w całej Francji; „Temps“ utrzymuje, iż posiedzenie zgromadzenia narodowego, na którym ks. Audiffret-Pasquier wygłosił swą mowę, „należy do najważniejszych posiedzeń“; posiedzenie to było tryumfem dla mowcy i świetnem zadośćuczynieniem dla publicznej moralności, a oraz groźnym aktem oskarżenia dla rządów cesarstwa.“ Zgromadzenie narodowe uchwaliło mowę tę wydrukować i poprzylepiać na murach miast, miasteczek i wsi francuskich. „Journal des Débats“ upatruje w tej uchwale potwierdzenie i powtórzenie wniosku uchwalonego przez zgromadzenie narodowe w Bordeaux, który wypowiedział złożenie z tronu Napoleona III. Do zagranicy przemawia „Siècle“ jak następuje: „Mowa księcia Audiffret Pasquier i uchwała zgromadzenia narodowego, aby tę mowę wszędzie na murach poprzylepiać dowodzi, iż we Francji uczciwość i sumiennosc kierują interesami prywatnemi i publicznemi.“

Lecz nie dość na wykryciu nadużyć. Obrażone prawo domaga się zadośćuczynienia. Należy obecnie ścigać winnych bez względu na ich stanowisko. Jak może bowiem żołnierz szanować swego przełożonego, którego o prostą zbrodnię kradzieży i oszustwa obwiniono. Honor armii, jej dobra organizacja domagają się kary na sprawców sprzyniewień i ich współników. Jest to kwestya publicznej moralności, która domaga się rychłego rozstrzygnięcia.“

Madryt. Dziennik paryski „Liberté“ pisze o wypadkach poprzedzających bitwę pod Uruquieta co następuje: „W nocy z d. 1. na 2 maja powiodło się Don Carlosowi dostać się przez góry Ibanbeli do Hiszpanii. Tu czekało już na niego 1700 powstańców, z oddziału

generała Rade, pod dowództwem generała Aguirre. D. 2. maja wtargnął Don Carlos do Vera. Mały oddział pretendenta korony hiszpańskiej zaatakowany został bardzo silnie tego dnia przez wojsko generała Primo de Rivera. Ponieważ walka była by nie równa, cofnął się Don Carlos do Goizqueta. Lecz i tu natrafił na silny oddział wojsk regularnych, a będąc wzięty we dwa ognie, bardzo jest prawdopodobnem, iż dostał się do niewoli.“

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Wczoraj po południu przejechał na placu Krakowskim Szczepan Rzyhajtło właścianiu z Kamionki Mechla Weintrauba, 6-letniego syna Wolfa Weintrauba, właściciela handlu białatnego pod l. 160 2/4. Mechel W. jest lekko uszkodzony w lewą rękę i w prawe ziobro. Śledztwo karne zarządzone.

(Wykaz ukaranych fiaków i dorożkarzy we Lwowie.) Ces. król. Dyrekcya policji ukarała jako sąd i w własnym zakresie działania w drugiej połowie b. m.: dorożkarzy l. 17, 30, 87, 115, 125, 162, 186 i 241 za odmówienie jazdy; dorożkarzy l. 193, 215 i 240 za przekroczenie taksy; fiaków l. 2, 8, 22 i 23 i dorożkarzy l. 85, 101, 107, 124, 164, 192 i 203 za szybką i nieostrożną jazdę; dorożkarzy l. 96, 129, 198, 215 i 240 za pozostawienie koni bez dozoru; dorożkarzy l. 31, 238 i 240 za nieposiadanie taksy jazdy; dorożkarzy l. 64, 102, 156, 164 i 175 za budy; dorożkarza l. 186 za nieprzedstawienie woźnicy w policji; fiaków l. 16, 22, 23, 45, 50 i dorożkarzy l. 101, 127, 161, 184, 192 i 240 za nieporządek jazdy; dorożkarza l. 155 za niezachowanie wyznaczonego stanowiska; omnibus l. 6 i dorożkarzy l. 43, 99, 162 i 185 za utrzymywanie powozów w złym stanie.

(Zabójstwo.) W Głęboczku w powiecie Borszczowskim parobek Piotr Tishnywoda zabity został 29. z. m. wóród bójki z innymi parobkami. Śledztwo sądowe w toku.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1872.

Następujących artykułów	Miejsce targu:				
	Kolbuszo- w.	Maydan	Sokołów	Razem	Przeciętnie
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	w walutę austryacką				
Mec pszenicy . . .	6 —	—	6 —	12 —	6 —
„ żyta . . .	4 50	5 —	5 —	14 50	4 83
„ jęczmienia . . .	4 40	4 30	4 50	13 20	4 40
„ owsa . . .	2 55	2 50	2 50	7 55	2 51
„ grochu . . .	5 90	5 70	6 50	12 40	6 20
„ hreczki . . .	4 15	3 65	4 20	12 —	4 —
„ kukurudzy . . .	—	—	—	—	—
„ ziemniaków . . .	1 69	2 —	2 —	5 69	1 89
Cetnar siana . . .	1 20	1 50	1 60	4 30	1 43
Sąg drzewa twardego . . .	8 —	—	9 —	17 —	8 50
„ miękkiego . . .	5 —	2 10	6 —	13 10	4 36
Funt mięsa wołowego . . .	— 14	— 14	— 14	— 42	— 14
Miara wina . . .	— 60	— 40	— 60	1 60	— 53
„ piwa . . .	— 20	— 20	— 16	— 56	— 18
Robotnik z wiktem . . .	— 15	— 15	— 30	60	— 20
„ bez wiktu . . .	— 25	— 25	— 50	1 —	— 33

Szesnaste walne zgromadzenie akcyonaryuszów galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika odbyło się 6. b. m. we Wiedniu pod przewodnictwem księcia Leona Sapiehy. Po odczytaniu i przyjęciu sprawozdania z rewizji zamknięcia rachunków za r. 1871 oznajmiono zgromadzonym akcyonaryuszom, że zamknięcie rachunków za r. 1871 wykazuje czysty dochód w sumie 1,410,417 złr., która przypada w całości na linię Lwów-Kraków. Rachunek z przychodu na linii Lwów-Brody-Podwołoczyska nie wykazuje po wliczeniu gwarancji państwa w sumie 386 242 złr. żadnego czystego dochodu. Tego zasiłku ze skarbu państwa nie wzięło dotąd towarzystwo, zastrzegając sobie późniejsze zrealizowanie pretensji. Wydatki na spłacenie kuponu styczniowego, na które według dokumentu koncesyi mogło towarzystwo użyć subwencji powyższej, pokryte zostały tymczasowo z majątku towarzystwa.

Cały czysty dochód wynosi po wliczeniu nadwyżki z r. 1870 w sumie 200,000 złr. razem 1,610,417 złr. Względem podziału czystego dochodu przedłożono zgromadzeniu następujące wnioski: Akcyonaryusze otrzymają jako superdywidendę 3 1/2%, t. j. 7 złr. 35 c. od jednej akcyi, co za 188,000 akcyi daje sumę 1,381,800 złr. Z reszty kwotę 200,000 złr. przenieść należy na r. 1872, a 28,617 złr. otrzymuje fundusz rezerwowy jako nadzwyczajny dodatek.

Wszystkie te wnioski zostały jednogłośnie przyjęte. Superdywidenda wypłaconą zostanie akcyonaryuszom równocześnie z kuponem lipcowym.

Następnie zdawał książę Jabłonowski sprawę o pokryciu wydatków potrzebnych na uzupełnienie linii. W ubiegłym roku uchwalono wydać obligacje, zaco otrzymano 8,400,000 złr. Z tej sumy pokryto wydatki, które przypadały w roku ubiegłym i ostatnią ratę ceny kupna za nabytą od państwa dawniejszą galicyjską koleją państwową. Preliminowana w bilansie na zupełne

(1217 1-3) **E d y k t.**

Nr. 5877. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem nieobecnego, z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomego Szymona Dalleta, iż wskutek pozwu Ignacego Benisa de pr. 28. stycznia do L. 1913 wydanym został w dniu 1. lutego 1872 L. 1913 nakaz zapłaty, którym temuż Szymonowi Dalletowi polecono, aby na zasadzie wekslu z daty Kraków 21. maja 1871 przez siebie akceptowanego z terminem wypłaty za trzy miesiące od daty należytość wekslową 414 złr. w. a. z procentem po 60/0 od dnia 22. sierpnia 1871 i kosztami 9 złr. 47 kr. w. a. posiadaczowi wekslu Ignacemu Benisowi w 3 dniach pod rygorem egzekucji zapłacił, a wskutek prośby tegoż Ignacego Benisa de praes. 28. stycznia 1872 do L. 1911 polecono uchwałę z 30. stycznia 1872 L. 1911 c. k. urzędowi hipotecznemu, aby na zasadzie wekslu z daty Kraków 21. maja 1871 prawo zastawu obowiązku Szymona Dalleta jako akceptanta zapłacenia sumy wekslowej 414 złr. na dniu 21. sierpnia 1871 w stanie biernym połowy sumy 15000 złr. w. a. w ks. gł. gm. VI Stradom, vol. nov. 1 pag. 802 n. 58 i 62 on. na realności l. 18 dz. VII (16 gm. VI Stradom) w Krakowie, na rzecz Szymona Dalleta zaintabulowanej, na rzecz Ignacego Benisa zaprenotował.

Zarazem c. k. sąd krajowy ustanawia dla nieobecnego Szymona Dalleta kuratora w osobie adw. Dr. Wilkosza z substytucją adw. Dr. Hajdukiewicza i poleca expedyturze sądowej, aby uchwałę z dnia 1. lutego 1872 L. 1913 i z 30. stycznia 1872 L. 1911 dla Szymona Dalleta wystosowaną, ustanowionemu kuratorowi doręczyła.

Kraków, dnia 23. kwietnia 1872.

(1224 1-3) **C o n t r a s.**

Nr. 460-Pr. Eine Landesgerichts-Rathsstelle mit dem Gehalte jährlicher 2000 fl., im Falle der graduellen Borrückung mit dem Gehalte von 1600 fl. öft. W. ist bei dem Czernowitzer l. l. Landesgerichte zu besetzen. — Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen 14 Tagen bei dem Czernowitzer l. l. Landesgerichte = Präsidium einzubringen.

Wom f. l. Landesgerichts-Präsidium.
Czernowitz, am 6. Mai 1872.

(1227 1-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1036. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszym wiadomo, że w sprawie Nusyma Aschendorfa przeciw Jakobowi Czubej pto 160 złr. w. a. przymusowa sprzedaż realności w Iwoniupustem pod Nr. k. 163 położonej, dnia 21. maja 1872, 18. czerwca 1872 a w razie nieudania się 16. lipca 1872 każdą razą o 9 godzinie zrana w tut. sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądownego oszacowania 750 złr. w. a. i kaźden chęć kupienia mający winien jest 100/0 takowej tj. 75 złr. w. a. do rąk komisji licytującej jako wadyum złożyć.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacji mają być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Od c. k. sądu powiatowego.
Mielnica, dnia 10. marca 1872.

(1228 1-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1407. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszym wiadomo, że w sprawie Josia Sternberg przeciw Ilkowi Chruszcz pto 21 złr. 66 ct. w. a. przymusowa sprzedaż realności w Trubczynie pod Nr. k. 8 położonej dnia 21. maja 1872, 18. czerwca 1872 a w razie nieudania się 16. lipca 1872 każdą razą o 9 godz. zrana w tut. sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądownego oszacowania 1020 złr. w. a. i kaźden chęć kupienia mający winien jest 100/0 takowej tj. 102 złr. wal. austr. do rąk komisji licytującej jako wadyum złożyć.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacji mogą być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Od c. k. sądu powiatowego.
Mielnica, dnia 3. kwietnia 1872.

(1229 1-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3053. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszym do powszechnej wiadomości, iż odnośnie do tutejszo sądowego obwieszczenia z dnia 20. stycznia 1870 L. 84 na powtórny prośbę Józefa Opieli zostanie w celu zaspokojenia przyznanej temuż, jako prawonabywcy Józefa Peczy sumy 21 złr. w. a. wraz kosztów spornych i egzekucyjnych 2 złr. 18 ct., 1 złr. 36 ct., 4 złr. 40 ct., 2 złr. 36 ct., 6 złr. 6 ct., 1 złr. 71/2 ct., 9 złr. 56 ct., 5 złr. 36 ct., 1 złr. 17 ct. 2 złr. 68 1/2 ct. oraz obecnie w zmniejszonej ilości przyznanych kosztów egzekucyjnych 13 złr. 26 1/2 ct. zostanie realność pod l. k. 90 w Kielanowicach dłużnika Wojciecha Peczy własna, ciała tabularnego niestanowiąca w trzech terminach, a to dnia 4. czerwca, 18. czerwca 1872, dnia 2 lipca 1872 każdą razą o godzinie 10 rano na miejscu w Tuchowie pod następującymi warunkami sprzedaną

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie wyoproszkowana wartość teje realności składającej się z gruntu i zabudowań w sumie 385 złr. niżej której ta realność na 1 terminie sprzedaną nie będzie.

2. Kaźdy chęć kupienia mający obowiązany jest jako wadyum kwotą 40 złr. na ręce komisji licytacyjnej złożyć, która kupicielowi w cenę kupna sprzedaży

wrachowaną, innym zaś licytantom natychmiast zwróconą będzie

3. Kupiciel obowiązany jest w 14 dniach po zatwierdzeniu aktu licytacji całkowitą sumę kupna sprzedaży do depozytu sądowego złożyć, poczem dekret dziedzictwa wydanym i pealność takowa kupującemu na jego żądanie i na jego koszt oddaną będzie

Resztę warunków licytacyjnych w tutejszej registraturze lub przy licytacji przejrzeć można, zaś rozległość gruntu, wysokość podatków w c. k. urzędzie poborowym w Tarnowie przejrzaną być winna.

Tuchów, dnia 10. kwietnia 1872.

(1230 1 3) **E d y k t.**

Nr. 3932. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym x. Józefa Ciechanowskiego niegdyś proboszcza gr. kat. w Dublinach, teraz zaś z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż na prośbę Jakóba Kistryna dozwolono uchwałę dzisiejszą do L. 3932 wyextabulowanie sumy 200 złr. w. a. z pn. na realności Nr 383 3/4 we Lwowie dla rzeczzonego x. Józefa Ciechanowskiego jak Dom. 70 pag 272 n. 21 on. prenotowanej, którą to uchwałę doręcza się jednocześnie p. adw. Dr. Karolowi Hilbrichtowi jako kuratorowi ad actum dla nieobecnego z substytucją p. adw. Dr. Rasiewiczza ustanowionemu.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1872.

(1232 1-3) **K o n k u r s.**

Nr. 524 pr. W celu obsadzenia drugiej posady oficyała przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu opróżnionej z placą roczną 700 złr. a względnie 600 złr. połączonej, rozpisuje się konkurs na 14 dni, w którym czasie podania do Prezydium zmianowanego sądu wniesione być mają.

Z prezydium c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 8. maja 1872.

(1233 1-3) **E d y k t.**

Nr. 5201. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd wekslowy zawiadamia niniejszym niewiadomego z miejsca pobytu p. Williama Wyndhama, iż pod dniem 1. maja 1872 do L. 5201 przeciwko niemu na prośbę Babci Ginsberg nakaz płatniczy na sumę wekslową 1100 złr. w. a. wydanym został.

Ponieważ teraźniejszy pobyt pozwanego nie jest wiadomym, ustanawia się dla niego kuratorem p. adw. Dr. Sternklara z zastępstwem p. adw. Dr. Maxa, a pierwszemu powołany nakaz płatniczy się doręcza. — Tarnopol, dnia 1. maja 1872.

(1234 1 3) **E d y k t.**

Nr. 3690 cyw. C. k. sąd powiatowy w Olesku podaje do wiadomości publicznej, iż wskutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Łowczowie z dnia 18. paź dziernika 1871 L. 8001 w celu ściągnięcia wywalczonej kwoty 1066 złr. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż gruntów pod Nr. rep. 17 w Zahorcach położonych, a mianowicie parcel „Mogiki“ pod l. top. 91, 106, 127, 179 i 214, w Milnicy pod l. top. 232, 264, 306, 349, 369, 376, 378, 397, 408, 453, 459, 464 i 492, „Zapotocze“ pod l. top. 583, 604, 637 1/2, 660, „za Menyczem“ pod l. top. 751, 762, 817, 825, 850, 857, „pod Menyczem“ pod l. top. 883, 911, 934, 939 i ogrodu pod l. top. 1/2 18 własność Piotra Korczyńskiego stanowiących na rzecz proszącego Romana Kulmatyckiego odbędzie się, a to dnia 27. maja i 10. czerwca 1872 o 10 godzinie zrana w tut. c. k. sądzie powiatowym w Olesku pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania tych gruntów w obszarze 12 morgów 947 sąg. ustanawia się cena szacunkowa w kwocie 1046 złr. w. a.

2. Kaźdy chęć kupienia mający złoży przed licytacją jako zakład 100/0 sumy wywołania w gotowych pieniądzech lub papierach wartościowych.

Reszta warunków licytacji i akt oszacowania w tut. sąd. registraturze przejrzeć można.

Olesko, dnia 10. marca 1872

(1235 1-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1179. C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do wiadomości, iż rozpisana rezolucją z dnia 28. marca 1872 l. 767 przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 67/29 w Wiśniczu położonej Dawida i Goldy małż. Nebenzahlów własnej, na mocy uchwały wysokiego c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 25. kwietnia 1872 l. 6673 w drugim terminie dnia 14. czerwca 1872 a w trzecim terminie dnia 15. lipca 1872 każdą razą o godzinie 10 rano w podpisanym c. k. sądzie powiatowym skuteczną zostanie, a tem samem wyznaczone na 29. maja 1872 i 26. czerwca 1872 termina licytacyjne niniejszym się odwołuje

C. k. sąd powiatowy.

Wiśnicz, dnia 5. maja 1872.

(1250 1-3) **Ogłoszenie konkursu**

Nr. 3253 pr. Celem obsadzenia posady adjunkta konceptowego przy tutejszej Dyrekcji policji z placą rocznych 400 złr. rozpisuje się niniejszym konkurs do 10. lipca 1872.

Ubiegający się winni swe podania zaopatrzone w dowody odbytych studiów prawniczych i znajomości języków krajowych wnieść na ręce p. Dyrektora policji we Lwowie.

Z prezydium c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 10. maja 1872.

(1184 3-3) **E d y k t.**

L. 16016. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Mojżesz Silberstein i Hersch Silberstein wnieśli dnia 20go marca 1872 do l. 16016 przeciw Edwardowi, Józefowi, Juliuszowi i Aleksandrze Maryi dw. im. Kaiserom pozew o wymazanie ze stanu biernego realności pod l. 159 3/4 kwoty 1000 zł. m. k. Dom. 178 pag. 185 n. 9 i 25 on. zaintabulowanej i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 28. maja 1872 r. o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych Edwarda, Józefa, Juliusza i Aleksandry Maryi dw. im. Kaiserów jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do ich zastępowania na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata pana Dra. Dziubińskiego z zastępstwem przez adwokata pana Dra. Jekelasa kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzieliłi, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 28. marca 1872

(1185 3-3) **E d y k t.**

L. 18017. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Mojżesz Silberstein i Hersch Silberstein przeciw Janowi Nepomucenowi Justyanowi o wyextabulowanie ze stanu biernego realności pod l. 159 3/4 sumy 280 zł. czyli 70 zł. 29 kr. w. a. jak dom. 18 pag. 175 n. 2 i 4 on. intabulowanej dnia 20. marca 1872 do l. 16017 wnieśli pozew i o pomoc sądową prosili w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 28go maja 1872 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanego Jana Nep. Justyana jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tegoż i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Dziubińskiego z zastępstwem przez pana adwokata Dra. Jekelasa kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytych czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. marca 1872.

(1193 3-3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 6961. Celem nadania jednego Galicyjskiego miejsca funduszowego w c. k. wojskowych zakładach wychowawczych niższego rzędu ogłasza się niniejszym konkurs.

Chcący się ubiegać o takowe winni wykazać się z obyczajów menaganych i posiadać fizyczne uzdolnienie, potrzebne do przyszłej służby wojskowej. — Prócz tego winni kandydaci posiadać język niemiecki i odpowiednie nauki, a mianowicie:

a) Do wyższych szkół wychowawczych: ukończoną z dobrym postępem co najmniej Ią klasę gimnazyalną lub realną.

b) Do technicznej szkoły wojskowej: wiadomości jakich nabyć można ukończywszy z dobrym postępem gimnazjum niższe lub realne o IV klasach, lub też zupełną niższą szkołę realną.

Celujący uczniowie technicznej szkoły wojskowej przechodzą po 3 latach do wojskowej akademii technicznej w Wiedniu.

Chcący korzystać z konkursu, winni wnieść podania swoje wprost do Wydziału krajowego, a to najdalej do końca maja b. r. i załączyć:

1. metrykę chrztu lub urodzenia,

2. poświadczenie odbytej szczepionej lub naturalnej ospy,

3. świadectwo o zdrowiu kandydata, wydane przez lekarza wojskowego,

4. świadectwo szkolne z ostatniego półroczia,

5. listę miary wzrostu kandydata,

6. zaświadczenie o stanie majątku, w którym ma być wyrażonem, ile kandydat ma rodzeństwa i czyli takowy ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum.

Nadanie miejsca powyższego nastąpi z początkiem roku szkolnego 1872/3, a kandydat przyjęty podać się musi przy wstąpieniu do zakładu egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych i oględzinom lekarskim. Od rezultatu zawistnem będzie przyjęcie stanowcze.

Ponieważ w skutek konkursu ogłoszonego dnia 10 marca r. b. l. 3753 celem nadania 11 miejsc w c. k. zakładach wychowawczych wyższego i niższego rzędu zgłosiło się zbyt mało kompetentów, przeto podaje się do wiadomości powszechnej, że o nadanie jednego z powyższych 11 miejsc podawać można jeszcze do końca maja b. r.

Warunki przyjęcia podane są w powyższym ogłoszeniu konkursu, które zamieszczone było w urzędowej gazecie lwowskiej. Nr. 74, 75 i 78 z r. b.

Z rady Wydziału krajowego,

Lwów 2. maja 1872.

(1213 2—3) **E d y k t.**

L. 3015. C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia p. Roberta Kolbenheyera, młynarza z Białej z miejsca pobytu nieznanego, iż p. Franciszek Strzygowski senior wniósł pod dniem 1. maja 1872 do l. 3015 prośbę o prowizoryczne zajęcie ruchomości jego własnością będących na zabezpieczenie pretensji wekslowej w kwocie 1500 zł. w celu doręczenia tego podania ustanowiono mu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Eisenberga.

Wzywa się zatem p. Roberta Kolbenheyera, aby wcześniej się do sądu zgłosił lub ustanowionemu kuratorowi środki swej obrony udzielił, gdyż inaczej sam sobie szkodę z zaniedbania tego wynikłą przypisać winien.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Białej, dnia 2 maja 1872.

(1214 2—3) **E d y k t.**

L. 3016. C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia pana Roberta Kolbenheyera, młynarza z Białej z miejsca pobytu nieznanego, iż p. E. Kraus wniósł pod dniem 1. maja 1872 do l. 3016 prośbę o prowizoryczne zajęcie ruchomości jego własnością będących na zabezpieczenie pretensji wekslowej w kwocie 600 zł. w celu doręczenia tego podania ustanowiono mu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie pana adwokata Dra. Eisenberga.

Wzywa się zatem p. Roberta Kolbenheyera, aby wcześniej się do sądu zgłosił lub ustanowionemu kuratorowi środki swej obrony udzielił, gdyż inaczej sam sobie szkodę z zaniedbania tego wynikłą przypisać winien.

C. k. sąd powiatowy.

W Białej, dnia 2 maja 1872

(1219 2—3) **E d y k t.**

Nr. 5903. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy z życia i miejsca pobytu niewiadomym właścicielom pozostałych po niegdyś s. p. Annie i Dominiku hr. Potockich sched, a mianowicie: Katarzynie hr. Rejowej właścicielce schedy II, Józefowi hr. Potockiemu właścicielce schedy III, Eleonorze hr. Skarbkówniej właścicielce schedy IV i Alexandrowi Oborskiemu właścicielowi schedy V — a w razie ich śmierci ich z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom niniejszem wiadomo czyni, że przeciw nim bezwłasnowolny Kazimierz hr. Miączyński, zastąpiony przez swą matkę i opiekunkę p. Klementynę hr. Miączyńską — pod dniem 18 kwietnia 1872 do L. 5903 pozew o extabulację ze stanu biernego dóbr Tyśmienica z przyległościami, jako ze spadku po śp. Dominiku i Annie hr. Potockich pozostałej I schedzie — prawa obowiązku schedy I, do ewikcyi co do długów do I schedy do zapłaty przyjętych, tudzież obowiązku tejże schedy uwolnienia i oczyszczenia do 6 lat dóbr do reszty czterech sched należących, od długów przyjętych wedle Dom. 139 pag. 7 n. 73 on. i następnych w stanie biernym dóbr Tyśmienicy z przyległościami na rzecz reszty czterech sched zaintabulowanego w tutejszym sądzie obwodowym wytoczył — który to pozew uchwałą z dnia 20 kwietnia 1872 do L. 5903 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 2. lipca 1872 godz. 9 przed południem zadekretowany i ustanowionemu dla nich ze substytucją adw. Dr. Szydłowskiego kuratorowi adw. Kwiatkowskiemu doręczony został.

Wzywa się więc tych z życia i miejsca pobytu niewiadomych pozwanych a w razie ich śmierci ich również nieznanym spadkobierców — ażeby na wyznaczonym terminie lub osobiście stanęli, lub też ustanowionemu kuratorowi informację wraz z prawnymi wywodami wcześniej przed terminem udzielił, lub też inne zastępcy sobie obrali i o tem temu sądowi obwodowemu donieśli — inaczej bowiem złe skutki z zaniedbania tego dla nich wyniknąć mogące, samym sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1221 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 1611 R. s. k. Krajowa Rada szkolna ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Przy szkole ludowej w Trzebnie okr. szk. Kraków posada pomocnika z płacą 126 zł., 7 złr. na opał i wolne pomieszkanie prez. gmina.

2. Przy szkole ludowej w Zalesiu okr. szk. Kraków z płacą roczną 200 złr. 1 1/4 morga pola, 33 złr. na opał prez. gmina.

3. Przy szkole ludowej w Kaszowie okr. szk. Kraków z płacą roczną 210 złr. 1 morga pola, 40 złr. na opał prez. gmina.

4. Przy szkole ludowej w Kobylanach okr. szk. Kraków z płacą roczną 210 złr. prez. gmina.

5. Przy szkole ludowej w Krowodrzy okr. szk. Kraków z płacą roczną 208 złr., 36 złr. na opał prez. gmina.

6. Przy szkole ludowej w Liszkach okr. szk. Kraków z płacą roczną 210 złr. 2 morgi pola, 40 złr. na opał prez. gmina.

7. Przy szkole ludowej w Raciborowicach okr. szk. Kraków z płacą roczną 195 złr. 2 morgi gruntu 40 złr. na opał i 4 1/2 sęga drzewa prez. gmina.

8. Przy szkole ludowej w Gaju okr. szk. Kraków z płacą roczną 110 złr., 5 morgów pola, 4 sęgi drzewa opałowego prez. gmina wspólnie z proboszczem. Z posadą tą połączony jest obowiązek organisty.

9. Przy szkole ludowej w Świątnikach górnych okr. szk. Kraków posada pomocnika z płacą roczną 130 złr. prez. gmina.

10. Przy szkole głównej w Wieliczce okr. szk. Kraków posada pomocnika z płacą roczną 250 złr. prez. gmina.

11. Przy szkole ludowej w Osolnicy okr. szk.

Jasło z płacą roczną 210 złr. mianuje krajowa Rada szkolna.

12. Przy szkole głównej u OO. Dominikanów we Lwowie posada nauczyciela języka ruskiego z płacą roczną 200 złr. mianuje krajowa Rada szkolna.

13. Przy szkole ludowej w Chotyńcu okr. szk. Jarosław z płacą roczną 200 złr. i 20 złr. na opał prez. gmina.

14. Przy szkole ludowej w Wampierzowie okr. szk. Tarnów z płacą roczną 150 złr.: 10 korcy żyta, 2 sęgi drzewa na opał szkoły prez. gmina.

15. Przy szkole ludowej w Blimem okr. szk. Sanok z płacą roczną 120 złr., 6 sągów drzewa opałowego prez. gmina wspólnie z miejscowym proboszczem obrz. kat.

16. Przy szkole ludowej w Żubnej okr. szk. Sanok z płacą roczną 200 złr., 1 1/2 morga ogrodu, 6 sągów drzewa opałowego prez. właściciel dóbr tych. Z posadą tą połączony jest obowiązek pisarstwa gminnego.

17. Przy szkole ludowej w Wiśniczu nowym okr. szk. Bochnia z płacą roczną 180 złr., 12 sągów drzewa na opał szkoły, 1/2 morga ogrodu i wolne pomieszkanie prez. dziedzic.

18. Przy szkole ludowej w Dębicy okr. szk. Tarnów posada pomocnika naucz. z płacą roczną 125 złr. i pomieszkaniem prez. komitet szkolny. Kandydat z uzdolnieniem muzycznym będzie miał pierwszeństwo.

19. Przy szkole ludowej w Lubieniu wielkim okr. szk. Lwów z płacą roczną 173 złr. i 20 złr. za pełnienie obowiązków diaka prez. lwowski gr. kat. Konsystorz.

20. Przy szkole ludowej w Wielkich oczach okr. szk. Przemyśl posada nauczyciela z płacą roczną 240 złr., 153 sęgi ogrodu, wolnem pomieszkaniem, 6 sągów drzewa opałowego i posada pomocnika nauczycielskiego z płacą roczną 150 złr. prez. właścicielka Klementyna br. Hagen

21. Przy szkole ludowej w Pantalowicach okr. szk. Jarosław z płacą roczną 180 złr., 4 sęgi drzewa opałowego prez. gmina wspólnie z proboszczem miejscowym.

22. Przy szkole ludowej w Pawłosiowie okr. szk. Jarosław z płacą roczną 180 złr. i drzewo opałowe prez. rz. kat. proboszcz w Jarosławiu.

23. Przy szkole ludowej w Baliczach podróźnych okr. szk. Strzyż z płacą roczną 211 złr. 55 ct., 1/2 korca zboża twardego i 6 sąg. drzewa opałowego, prawo prezentowania przysłuża gminie.

Opatrzono należycie podania ubiegających się o powyższe posady należy wnieść na ręce dotyczącej okręgowej Rady szkolnej najdalej do 15. czerwca 1872.

Z rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1872.

(1222 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 2692-R. sz. k. Krajowa Rada szkolna ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Przy szkole ludowej w Biłce, okr. szk. Brzeżany z płacą roczną 120 zł., 16 korcy zboża, 10 sągów drzewa na opał szkoły i ogródek, prez. g. k. metropol. konsystorz lwowski — z tą posadą połączony jest obowiązek diakowski.

2. Przy szkole ludowej w Laszkach królewskich, okr. szk. Brzeżany z płacą roczną 200 zł., na stróża 12 zł., ogródek, 6 sągów drzewa opałowego i 10 zł. na wydatki szkolne, prez. gmina.

3. Przy szkole ludowej w Burkanowie okr. szkol. Brzeżany z płacą roczną 200 zł. i jeden morg ogrodu, przez gmina.

4. Przy szkole głównej w Gródku, okr. szk. Lwów, posada pomocnika nauczycielskiego z roczną płacą 180 złr. i 60 złr. jako remuneracja za gimnastykę z kasy miejskiej, prez. Rada miejska tamże

5. Przy szkole ludowej w Podliskach okr. szkoln. Przemyśl z płacą roczną 213 zł. i słoma na opał, pr. właściciel dóbr tamże.

6. Przy szkole ludowej w Husakowie, okr. szkoln. Przemyśl, z roczną płacą 167 zł. i opał, prez. komitet szkolny tamże.

7. Przy szkole ludowej w Balicach okr. szk. Przemyśl z płacą roczną 189 zł. ogród, 24 zł. na opał i dwie fury drzewa, prez. gr. katol. konsystorz w Przemyślu.

8. Przy szkole głównej żeńskiej w Samborze z roczną płacą 315 zł., 84 zł. na pomieszkanie, prez. Rada miejska tamże.

9. Przy szkole ludowej w Międzybrodziu Lipnickim, okr. szk. Wadowice z płacą roczną 139 zł. 12 c., 14 korcy ziemniaków, ogródek około ćwierć morga, 6 sągów drzewa twardego na opał szkoły, prezent. gminy w porozumieniu z miejscowym plebanem — z tą posadą połączony jest obowiązek organisty.

10. Przy szkole ludowej w Zborowie okr. szkoln. Złoczów z płacą roczną 279 zł. 40 ct., opał w wartości 24 zł., 300 kw. sążni ogrodu, prez. gmina.

11. Przy szkole ludowej w Jeziernie, okr. szkoln. Złoczów z roczną płacą 220 zł., 12 zł. na stróża, 2 zł. na potrzeby szkolne, 12 kóp okłotów na opał i 600 kw. sążni ogrodu, prez. gmina.

12. Przy szkole ludowej w Ostrowczyku polnym, okr. szkoln. Złoczów, z płacą roczną 90 zł., 16 korcy zboża, 5 zł. na stróża, 4 zł. na potrzeby szkolne, 4 sęgi drzewa na opał, 55 kw. sążni ogrodu, prez. gmina z obszarem dworskim.

13. Przy szkole ludowej w Bełzcu, okr. szkoln. Złoczów, z roczną płacą 189 zł., 21 zł. na opał, na stróża 15 mierzyc zboża, 4 zł. na potrzeby szkolne, prez. gmina.

14. Przy szkole ludowej w Podlipiu, okr. szkoln. Złoczów, z płacą roczną 157 zł., i 2 kub. sęgi drzewa,

15. Przy szkole ludowej w Złoczowie, posada pomocniczy naucz. przy szkole dziewcząt z płacą roczną 150 zł. prez. gmina

16. Przy szkole głównej w Busku, okr. szkolnego Złoczów, z płacą roczną 200 zł. i dodatkiem 40 złr., prez. gmina.

17. Przy szkole ludowej w Dziedziłowiu, okr. szk. Złoczów z płacą roczną 200 zł., opał według potrzeby prez. gmina.

18. Przy szkole ludowej w Niestanicach, okr. szk. Złoczów z płacą roczną 200 zł., 10 złr. na potrzeby szkolne, 6 sąg. drzewa na opał i 400 kw. sążni ogrodu, prez. gmina.

19. Przy szkole ludowej w Krzywem, okr. szkoln. Złoczów z roczną płacą 200 zł., 13 zł. 40 ct. na opał, 3 zł. na potrzeby szkolne, prez. gmina wspólnie z plebanem miejscowym.

20. Przy szkole ludowej w Turze, okr. szk. Złoczów z płacą roczną 220 zł., 4 zł. na potrzeby szkolne, 400 kw. sążni ogrodu, opał według potrzeby, prez. gmina.

21. Przy szkole ludowej w Leszniowie, okr. szk. Złoczów z płacą roczną 210 zł., prez. gmina.

22. Przy szkole ludowej w Korsowie okr. szkoln. Złoczów z roczną płacą 210 zł., 6 kub. sągów drzewa opałowego, prez. hr. Komorowski.

23. Przy szkole ludowej w Ponikwie wielkiej, okr. szkol. Złoczów z płacą roczną 199 zł. 25 ct., 6 sągów drzewa na opał, prez. hr. Bobrowska.

24. Przy szkole ludowej w Sassowie, okr. szkoln. Złoczów z płacą roczną 251 zł. 95 ct., na potrzeby szkolne 5 zł., 237 kw. sążni ogrodu, o opał ma się nauczyciel starać, prez. gmina wspólnie z swymi duszpaSTERZAMI.

25. Przy szkole ludowej w Witkowie starym okr. szk. Złoczów, z płacą roczną 150 zł. 6 sągów drzewa opałowego i 200 kw. sążni ogrodu, prez. gmina.

26. Przy szkole ludowej w Woli węgierskiej, okr. szk. Jarosław, z płacą roczną 120 zł., 5 sągów drzewa twardego (na opał szkoły i mieszkania) i dochód z ogródka szkolnego blisko ćwierć morga mierzącego, prez. Włodzimierz hr. Dzieduszycki.

27. Przy szkole ludowej w Żurawiczkach, okręgu szkol. Jarosław z roczną płacą 200 zł., 5 korcy żyta 200 kw sążni ogrodu, 6 sągów drzewa opałowego dla szkoły, prez. gmina wspólnie z obszarem dworskim.

28. Przy szkole ludowej w Czerniawie, okr. szkol. Przemyśl z roczną płacą roczną 200 zł. i 4 sęgi drzewa, prez. gmina.

Krajowa Rada szkolna odwołuje niniejszem rozpisany rozporządzeniem z dnia 26. stycznia b. r. l. 636 a w Nr. 40 „Gazety Lwowskiej“ z dn. 19. lutego b. r. ogłoszony konkurs na posadę nauczyciela przy szkole ludowej w Sulinowie okręgu szkolnego żółkiewskiego jako mylnie rozpisany, gdyż posada ta jest stale obsadzona.

Opatrzono należycie podania ubiegających się o powyższe posady, należy wnieść na ręce dotyczącej okręgowej Rady szkolnej najdalej do 15. czerwca 1872.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1872.

(1190 3—3) **E d y k t.**

L. 8789. C. k. sąd krajowy w Krakowie na zasadzie § 198 ordynacji konkursowej zezwolił na otwarcie konkursu na majątek p. Roberta Kolbenheyera w Białej, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje. — Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k. sędziego powiatowego w Białej pana Dipoltera a tymczasowym zarządcą masy p. adw. Dra. Eisenberga w Białej z substytucją p. adwokata Dra. Ehrlera tamże.

Wierzyciele wzywają się niniejszem, aby na terminie dnia 17. maja 1872 przed komisarza konkursowego wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 3go lipca 1872 w c. k. sądzie krajowym lub c. k. sądzie powiatowym w Białej podług przepisu ordynacji konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 3. sierpnia 1872 o godz. 10. zrana oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa ich pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu niezamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie lwowskiej“. Kraków, dnia 3. maja 1872.

(1206 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 9. Wydział Tarnowskiej izby adwokatów ogłasza niniejszem, że p. adwokat Dr. Edward Zajkowski z dniem 12. kwietnia 1872 z Krakowa do Grybowa przeniósł się.

Od Wydziału Izby adwokatów.

Tarnów, dnia 13. kwietnia 1872.

(1183 3—3) **E d y k t.**

Nr. 17067. C. k. sąd krajowy lwowski postanawia z powodu przez Laure z Olszewskich Mullowow zamężną Krasowską Czaczynską i Emila Olszewskiego pod dniem 3 sierpnia 1868 l. 41542 pozwu przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Franciszkowi Rösslerowi, Zuzannie de Wierzbie Noelowej i Antoniemu Nossarzowskiemu o zawyrokowanie, że leżący w składzie tutejszo sądowym pod denominacją p. Franciszka Rösslera wierzycieli, depozyt — powodem wypłacony być ma, który to pozw w skutek decyzji najwyższego trybunału sądowego z 20 lutego 1872 l. 12388 równocześnie do postępowania ustnego dekretuje się, tymże zapozwanym kuratorem w osobie p. adwokata Majewskiego z substytucją p. adwokata Popiela z zawezwaniem by swych klientów wedle ustaw zastępowali.

O czym się nadmienionych zapozwanych zawiadania wzywając ich by ustanowionemu kuratorowi potrzebną informację udzielili lub też innego zastępcę sądowi wymienili gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogą sami sobie przepiszą.

C. k. sąd krajowy.

Lwów, dnia 6 kwietnia 1872.

(1189 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 10640. Aleksander Jelita Zaleski reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. grudnia 1871 l. 12793 do Przemysłań, w okręgu c. k. sądu obwodowego Łoczowskiego mianowany c. k. notaryusz dnia 17. kwietnia 1872 złożył przysięgę służbową.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. kwietnia 1872.

(1195 3—3) **E d y k t.**

Nr. 5905. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niewiadomej z życia i miejsca pobytu p. Kazimierze z br. Lewartowskich zamężnej Homolacz, a wrazie jej śmierci jej z imienia i pobytu nieznanym spadkobiercom — niniejszem wiadomo czyni, że bezwłasnowolny p. Kazimierz hr. Miączyński, w zastępstwie swej matki i opiekunki p. Klementyny hr. Miączyńskiej przeciw nim pod dniem 18. kwietnia 1872 L. 5905 pozw o zmanie ze stanu biernego dóbr Tyśmienicy z przyległościami Padpieczary i Klubowce prawa hipoteki obowiązku Marcelego hr. Potockiego tak przez siebie zaciągnięte długi, jakoteż długi, które w pierwszym rzędzie (principaliter) dobra Tyśmienicę z przyległościami obciążają, — a dopiero w drodze extenzy na dobrach Ilkawice z przyległościami Rudno i Sanoka zabezpieczone zostały, nareszcie długi, które Marcelego hr. Potocki wskutek aktu działu ponosić ma, wyextabulować, wedle Dom. 139 pag. 13 n. 84 on. Dom. 203 pag. 99 n. 98 Dom. 203 pag. 104 n. 105 Dom. 203 pag. 112 n. 125 Dom. 139 pag. 21 n. 54 on. i Dom. 139 pag. 29 n. 58 on. wstanie biernym dóbr rzeczonych, pierwotnie na rzecz Stanisława i Amalii małżonków Herbergów ostatecznie na rzecz Kazimiry z br. Lewartowskich Homolacz intabulowanego wytoczył, który to pozw uchwałą z dnia 20. kwietnia 1872 do L. 5905 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 2. lipca 1872 godz. 9 przed południem zadekretowany, zaś pozwanym adw. Dr. Eminowicz z zastępstwem adw. Dr. Tutaka kuratorem ustanowiony został.

Wzywa się przeto tą z miejsca pobytu i życia niewiadomą a względnie jej nieznanym spadkobiercom, ażeby celem bronięcia swych praw, lub sami osobiście lub przez swego zastępcę na tym terminie stanęli, — lub też ustanowionemu kuratorowi należytą informację wcześniej przed terminem udzielili, inaczej bowiem skutki złe, jakie z zaniedbania tego wyniknąć mogą, samym przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego

Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1196 3—3) **E d y k t.**

Nr. 5906. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy z życia i miejsca pobytu niewiadomym pozwanym Janowi i Joannie małż. Heydlom, Józefowi Potockiemu, Marcelemu Potockiemu, Katarzynie Potockiej, Ludwice Potockiej, Zofii Potockiej, Annie z Czosnowskich Potockiej, Józefowi Hulimka, Emilii Grykolewskiej, Józefowi i Maryi małż. Gotthelb, Wandzie Maryi dw. im. hr. Romerowej, Abrahamowi Lauterstein — a wrazie ich śmierci i z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom niniejszem wiadomo czyni, że bezwłasnowolny Kazimierz hr. Miączyński — zastąpiony przez swoją matkę i opiekunkę p. Klementynę hr. Miączyńską — pod dniem 18. kwietnia 1872 do L. 5906 pozw przeciw nim o extabulację ze stanu biernego dóbr Klubowce sumy 23726 złp. zpn. ut Dom. 50 pag. 331 n. 8 on. w stanie biernym rzeczonych dóbr, intabulowanej wraz z odnoszącą się do tejsze pozycją Dom. 50 p. 332 n. 25 on. tamże uwidoczoną — niemniej wszystkich na tej sumie ciężających nadciężarów w tutejszym sądzie obwodowym wytoczył, który to pozw uchwałą z dnia 20 kwietnia 1872 do L. 5906 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 2. lipca 1872 godz. 9 przed południem zadekretowany — a dla tych nieznanym pozwanym kuratorem adw. Dr. Eminowicz z zastępstwem adw. Dr. Tutaka zamianowany i temuż pozw doręczony został.

Wzywa się więc tych niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanym, lub wrazie ich śmierci tychże z imienia, życia i pobytu niewiadomych spadkobiercom, ażeby celem bronięcia swoich praw lub osobiście lub przez swego zastępcę w sądzie stanęli — lub też ustanowionemu kuratorowi swą informację i wywody prawne wcześniej przed terminem wyznaczonym udzielić — inaczej bowiem złe z zaniedbania tego dla nich wyniknąć mogące skutki — samym sobie przypisać będą

musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1197 3—3) **Obwieszczenie**

Nr. 1054 cyw. C. k. sąd powiatowy w Jasle uwiadamia Edwarda Stefańskiego, z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciwko niemu i innym wniosły Julia Mokry i Karolina Makowska pod dniem 9. kwietnia 1872 L. 1070 pozw o zniesienie współwłasności realności pod Nr. 131 i 132 w Jasle położonej, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 15. lipca 1872 o 10 godzinie zrana wyznaczony został, i że w celu zastępowania go ustanowiono c. k. notaryusza w Jasle p. Przyłęckiego jego kuratorem.

Zaleca się zatem pozwanemu, aby na powyższym terminie albo sam stanął, albo też potrzebnych dokumentów ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub wreszcie innego zastępcę sobie obrał i sądowi wymienił, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania złe skutki sam sobie przypisać musi.

Jasło, dnia 10. kwietnia 1872.

(1199 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2047 cyw. C. k. sąd powiatowy w Gródku podaje do wiadomości, że za przyzwoleniem lwowskiego c. k. sądu krajowego z dnia 23. marca 1872 L. 14479 Jan Kaliciak gospodarz z Rodatycz za marnotrawcę uznany i dla niego kurator w osobie Franciszka Jacheć ustanowionym został.

Gródek, dnia 20. kwietnia 1872.

(1201 3—3) **Fundmachung.**

Nr. 1036. Vom f. f. Bezirksgerichte Skole wird der dem Wohnorte nach unbekanntem Anna Kunz fundgemacht, daß in der Executionssache des Mendel Eigenmacht gegen tiefelbe pto. 224 fl. öst. W. f. R. G. ihr der Gemeindevorsteher von Felicitenthal Johann Silvester zum Curator bestellt und demselben der hiergerichtliche Befcheid vom 8ten Jänner 1872 §. 51 zugestellt wurde.

Vom f. f. Bezirksgerichte.

Skole, am 20. April 1872.

(1202 3 3) **Ogłoszenie.**

Nr. 859 kar. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na dniu 14. lutego 1872 odebrano zegarek kieszonkowy, zwykły anker o srebrnej kowercie wierzchniej a metalowej środkowej z płaskim szkłem.

Wzywa się zatem każdego, któryby takowy zegarek zgubił, lub któremu by takowy skradziony został, ażeby się w tutejszym sądzie w przeciągu roku zgłosił i prawo swe do takowego zegarka wywiódł, w przeciwnym bowiem razie postąpi się z tym zegarkiem w myśl §. 358 p. k.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 20. kwietnia 1872.

(1203 3—3) **E d y k t.**

Nr. 299. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Monasterzyskach czyni się wiadomem, iż na dniu 14. grudnia 1871 zeszedł ze świata we dworze zadarowskim krawiec Jan Lewicki wieku około 33 lat bez rozporządzenia ostatniej woli. — Ponieważ temu c. k. sądowi nie jest wiadomo, czyli i które osoby mają prawo do spadku jego, wzywa się tychże, aby w przeciągu jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia w gazecie lwowskiej objawili swoje prawa, jakieby do spadku pod tytułem dziedzictwa rościć sobie chcieli i wykazawszy tytuł do takowego przystąpili; w przeciwnym razie, jeżeli nikt nie oświadczy się, cały spadek przez rząd jako bezdziedziczny ściągniętym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Monasterzyska, dnia 30. kwietnia 1872.

(1204 3—3) **E d y k t.**

Nr. 4223. C. k. sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, iż realność pod l. 295 Dz. I/464 Gm. IV w Krakowie położona, własność małżonków Kazimierza i Magdaleny Tatarczuchów jako prawonabywców Antoniego i Katarzyny małżonków Borowieckich stanowiąca, z powodu niezadosyć uczynienia przez tychże tutejszemu poleceniu z dnia 28. czerwca 1870 do L. 9304 co do zapłaty wierzytelności hipotecznej Józefa Tendlera w kwocie 4100 złp. przy podziale ceny kupna na VI miejscu umieszczonej w myśl §. 451 u. s. na skutek prośby Szyfry Tendler, Mindli Landau i Fiszla Lauer do praes. 7. lutego 1871 L. 2466 w drodze relicytacji, na koszt i niebezpieczeństwo małżonków Kazimierza i Magdaleny Tatarczuchów na dniu 26. czerwca 1872 o godz. 10 rano w gmachu sądowym sprzedaną będzie pod następującymi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się sumę 26210 złp. czyli 6552 zlr. 50 kr. w. a. to jest cenę za jaką Antoni i Katarzyna Borowieccy realność powyższą na publicznej licytacji nabyli.

2. Chęć kupna mający obowiązany jest przed licytowaniem złożyć do rąk komisji licytacyjnej jako wadyum $\frac{1}{10}$ część ceny wywołania tj. 655 zlr. 52 kr. w. a. bądź w gotówce bądź też w obligacjach publicznych, podług kursu dnia w którym licytacja się odbędzie, obliczyć się mających. Złożone przez nabywcę w gotówce wadyum zatrzymanem i w cenę kupna wrachowaniem, nym zaś współlicytującym po ukończeniu licytacji zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacji i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzane być mogą w registraturze sądowej, lub przy terminie relicytacji, w biurze deleg. komisarza sądowego.

Kraków, dnia 11. kwietnia 1872.

(1207 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2063 cyw. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie

rozpisuje niniejszem celem wydobycia pretensyi Mojżesza Verständig przeciw Maryi Dobrowolskiej prawomocnym wyrokiem z dnia 11. października 1869 L. 5267 w kwocie 233 zlr. w. a. z pn. wywalczonej po bezskutecznie spełzonych 3 terminach licytacyjnych, przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 230 st./225 n. w Rzeszowie położonej jak Dom. 8 pag. 20 n. 2 haer. Maryi Dobrowolskiej własnej w czwartym terminie na dniu 20. czerwca 1872 o godzinie 11 rano w sądzie tutejszym pod następującymi warunkami przedsięwzięć się mającą:

1. Za cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową w kwocie 3146 zlr. 36 ct w. a. z tem, że realność ta także niżej ceny szacunkowej — jednak nie niżej kwoty 2500 zlr. w. a. sprzedaną będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży do rąk komisji licytacyjnej kierującej jako wadyum kwotę 250 zlr. w. a. w gotówce albo w papierach rządowych lub publicznych listach zastawnych kurs na giełdzie wiedeńskiej mających w wartości kursu w ostatnim Nr. gazety lwowskiej wyszczególnionego.

Akt oszacowania, ekstrakt hipoteczny i warunki licytacyjne w tutejszo sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

O tak rozpisanej licytacji zawiadamia się wierzycieli hipotecznych jako to:

Zwierzchność gminną miasta Rzeszowa, Maryannę z Sarnów Balową, Salamona Verständig do rąk własnych, dalej tych wierzycieli, którzyby po dniu 1. lutego 1871 prawa rzeczowe do sprzedać się mającej realności nabyli, tudzież tych, którymby obecna lub późniejsze uchwały z jakiegokolwiek powodu doręczonymi być nie mogły do zastępcy kuratora adw. Dr. Reinesa.

Rzeszów, dnia 21. marca 1872.

(1208 3—3) **E d y k t.**

L. 5904. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy z życia i miejsca pobytu nieznanom właścicielom pozostałych po niedys. s. p. Dominiku i Annie hr. Potockich sched, mianowicie Katarzynie hr. Rejewej, właścicielce schedy II, Józefowi hr. Potockiemu właścicielowi schedy III, Eleonorze hr. Skarbkówniej, właścicielce schedy IV i Aleksandrowi hr. Oborskiemu, właścicielowi schedy V, a w razie ich śmierci z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanym ich spadkobiercom niniejszem wiadomo czyni, że przeciw nim małoletni Kazimierz hr. Miączyński w zastępstwie swej matki i opiekunki p. Klementyny hr. Miączyńskiej pod dn. 18. kwietnia 1872 do l. 5904 pozw o zmanie ze stanu biernego dóbr Tyśmienicy z przyległościami Podpieczary i Klubowce, jako ze spadku po s. p. Dominiku i Annie hrab. Potockich pozostałej I schedy prawa hipoteki obowiązku I. schedy do dostarczania potrzeb dla poddanych i parochów tejsze schedy z lasów do niej należących wraz z zastrzeżeniem ut Dom. 139 pag. 11 n. 76 oner. w stanie biernym dóbr Tyśmienicy z przyległościami Podpieczary i Klubowce na rzecz reszty sched zaintabulowanego w tutejszym sądzie obwodowym wytoczył, któryto pozw uchwałą z dnia 20go kwietnia 1872, do l. 5904 do rozprawy ustnej z terminem na dzień 2go lipca 1872, godz. 9tej przed południem zadekretowany i ustanowionemu dla nich ze substytucją p. adwokata Tutaka kuratorowi p. adwokatowi Eminowiczowi doręczony został.

Wzywa się więc tych z życia i miejsca pobytu niewiadomych pozwanym, a w razie ich śmierci ich nieznanym spadkobiercom, ażeby na wyznaczonym terminie lub osobiście lub też przez swego zastępcę stanęli, albo też ustanowionemu kuratorowi informację swą wraz z prawnymi wywodami wcześniej przed terminem udzielił, inaczej bowiem skutki z zaniedbania tego dla nich wyniknąć mogące samym sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1211 3—3) **E d y k t.**

L. 3013. C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia p. Roberta Kolbenheyera, młynarza z Białej z miejsca pobytu nieznanego, iż p. Franciszek Strzygowski jun. wniósł pod dniem 1go maja 1872 do l. 3013 prośbę o prowizoryczne zajęcie ruchomości jego własnością będących na zabezpieczenie pretensyi wekslowej w kwocie 1000 zł. w celu doręczenia tego podania ustanowiono mu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Eisenberga.

Wzywa się zatem p. Roberta Kolbenheyera, aby wcześniej się do sądu zgłosił lub ustanowionemu kuratorowi środki swej obrony udzielił, gdyż inaczej sam sobie szkodę z zaniedbania tego wynikłe przypisać wiewien.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Białej, dnia 2. maja 1872.

(1212 3—3) **E d y k t.**

L. 3014. C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia p. Roberta Kolbenheyera, młynarza z Białej z miejsca pobytu nieznanego, iż p. Józef Strzygowski wniósł pod dniem 1. maja 1872 do l. 3014 prośbę o prowizoryczne zajęcie ruchomości jego własnością będących na zabezpieczenie pretensyi wekslowej w kwocie 1500 zł. w celu doręczenia tego podania ustanowiono mu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Eisenberga.

Wzywa się zatem p. Roberta Kolbenheyera, aby wcześniej się do sądu zgłosił lub ustanowionemu kuratorowi środki swej obrony udzielił, gdyż inaczej sam sobie szkodę z zaniedbania tego wynikłe przypisać wiewien.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Białej, dnia 2. maja 1872.

(1150 3-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 52809/9366. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Dominikę Steiner, której miejsce zamieszkania nie jest wiadome, że uchwałą z dnia 22.

WODY KARLSBADZKIE**Mühlbrunn- Schlossbrunn i Szprudel****Karlsbadzkie pastylki i sole**

Karlsbad. W skutek szczególnych własności leczniczych w mnóstwie przypadków, zajmuje mineralna woda karlsbadzka źródłowa pierwsze miejsce między mineralnymi wodami leczniczymi.

Szczególnie w słabościach żołądka, kiszek, wątroby, śledziony, nerek, organów moczowych, prostaty, w słabościach chronicznych macicy i reumatyzmie zalecają przedewszystkiem używanie wód karlsbadzkich.

Używać można wody karlsbadzkie w domu w ten sam sposób jak przy źródle. — Zwykłą miarą jest 1 faszka zrana, którą wypija się zgrzaną lub zimną w przestankach 20minutowych, przechadzając się ile możności po świeżym powietrzu. — Można jednak pić i w domu, a nawet w łóżku. Aby wzmocnić przeczyszczające działanie wody karlsbadzkiej, dodać można do 1 faszki łyżeczkę kawiaug soli szprudlowej.

Woda karlsbadzka pita zimna, działa więcej rozwarzająco jak zgrzana.

Francensbadzkie**bloto mineralne, sól błotnisto-żelazista i łog**

na okłady i kąpiele z kopalni błot mineralnych Mattoniego i spółki w Francensbadzie

jako środek zastępczy kąpiele żelazisto-błotnych i jako początek lub uzupełnienie takiej kuracji w domu bardzo pożądane. Szczególniej zalecone we wszystkich słabościach chronicznych, w których niedokrewność, osłabienie organów i tkanek, słabości nerwowe, ociężałość, występują jako przyczyna lub skutek.

Szczawową wodę z Giesshübel

„König Otto's Quelle“ przy Karlsbadzie
(austriacki Selters)

najczystsza alkaliczną wodę kwaśną

codziennie świeżo czerpaną, nabyć można przez zarząd źródeł Giesshübelskich u

Mattoniego i Knolla w Karlsbadzie

Broszury, cenniki itd. gratis. (1022 4-12)

maja 1869 L. 22569 dozwolono intabulacji Dominika Magnowskiego na właściciela procentów za czas od 23. grudnia 1865 do 23. lipca 1868 od sumy 500 złr. w stanie biernym realności pod l. 404⁴/₄ intabulowanej — i że się ta uchwała ustanowionemu równocześnie kuratorowi adw. Dr. Hillbrechtowi ze zastępstwem adw. Dr. Majewskiego doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1200 3-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1636 kar. C. k. sąd powiatowy Kęcki podaje do publicznej wiadomości, iż celem zabezpieczenia dostawy żywności dla tutejszo sądowych aresztantów i więźni na czas od 1 lipca 1872 do końca grudnia 1872,

odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Kętach publiczna licytacja dnia 23 maja 1872 o 9 godzinie z rana, tudzież dnia 29 maja 1872 o 9 godzinie z rana.

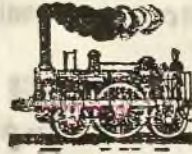
Za cenę wywołania ustanawia się tak dla zdrowych jak dla chorych aresztantów i więźni po 28 kr. w. a. za każdą porcyę łącznie z chlebem, a za funt jeden chleba wagi wiedeńskiej, wrazie potrzeby oprócz zwykłej stawy dostarczać się mającego, 8 kr. w. a. od której to ceny niżej licytacja odbywać się będzie.

Sredni stan więźni wynosi od 30 do 48 głów. Kaucya przed licytacją w gotówce lub rządowych obligacyach wedle kursu złożyć się mającach wynosi 200 złr. w. a. — Reszta warunków w tutejszym sądzie może być przejrzana.

Kęty 2. maja 1872.

Doniesienia prywatne.

Nr. 151.

Pierwsza węgiersko-galic. kolej żelazna.**O t w a r c i e**

przestrzeni pomiędzy

Przemysłem i Chyrowem.

Niniejsza dyrekcya ma zaszczyt podać do publicznej wiadomości, iż przestrzeń

Przemysł - Chyrów

z pośrednimi stacyami Przemysł, Niżankowice, Dobromil i Chyrów

w dniu 8go maja 1872

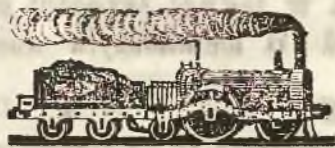
otwartą została.

Wymienione stacye są tymczasowo tylko do przyjmowania przesyłek towarów upoważnione.

Należyte taryfy również już ogłoszone zostały.

Wiedeń, w maju 1872.

(1245 1-2)

Dyrekcya.**C. k. uprzyw. kolej****gal. Karola Ludwika.****O b w i e s z c z e n i e.**

Na dzisiejszem 16tem jeneralnem zgromadzeniu akcyonaryuszów c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika uchwalono superdywidendę za rok 1871 3¹/₂ proc. czyli 7 zł. 35 kr. w. a. od akcyi lub ukazu użytkowego, płatną w lipcu b. r. wraz z półrocznymi 5 proc. odsetkami od akcyi.

Dalej uchwalilo jeneralne zgromadzenie postarać się o potrzebne fundusze w celu uzupełnienia i urządzenia linii, odpowiednio do teraźniejszego ruchu w następujący sposób:

1. Nasamprzód przez puszczenie w obieg 40.000 akcyj wartości 8.400.000 zł. w. a. jako VItej emisyi, przyczem posiadaczom akcyi służy prawo nabywania za każde 5 sztuk dotychczas kursujących akcyj dawniejszych emisyj po jednej nowej akcyi al pari a to od 1go do 15go czerwca r. b.

Akcyje VItej emisyi tak samo jak akcyje dawniejszych emisyj równy mają udział w dywidendzie począwszy od r. 1872.

Po uzyskaniu statutami przepisanego upoważnienia od wysokiego rządu emisyja tych akcyj w następujący sposób przeprowadzoną będzie.

Dla ułatwienia prawa poboru tym akcyonaryuszom, którzy sobie życzą nabyć przypadającą im ilość akcyj VItej emisyi wliczone będą do wpłaty tak kupon odsetkowy jako też kupon od dywidendy, w lipcu płatne, już w czasie wyżej oznaczonego terminu prekluzywnego w kwocie 12 zł. 60 kr. w. a. bez żadnego potrącenia.

Akcyje nowe VItej emisyi zaraz przy odbiorze winny być całkowicie wpłacone po 210 zł. w. a. za sztukę.

Po ściągnięciu kuponów odsetkowych, jakoteż kuponów od dywidendy w lipcu płatnych i po uiszczeniu wpłaty wydawane będą kwity tymczasowe, albo też pięcioczęściowe poświadczenia na przypadający udział w akcyjach VItej emisyi z bieżącym procentem od 1go lipca 1872 r., t. j. z kuponami płatnymi 1go stycznia 1873 r., które tem samem uprawniają do nabycia nowych akcyj.

Z dniem 15go czerwca r. b. tracą akcyonaryusze prawo do nabywania nowych akcyj.

2. Następnie uchwalilo jeneralne zgromadzenie zaciągnąć pożyczkę w ilości 5.700.000 zł. podzieloną na 19000 sztuk obligacyj pierwszorzędných IVtej emisyi po 300 zł. srebrem, które odpowiednio dawnym emisyjom procentują się w srebrze i także srebrem spłaconemi będą.

Nakoniec jeneralne zgromadzenie upoważnilo Radę zawiadowczą do starania się o najwyższą koncesyę na budowę i ruch kolei żelaznej prowadzącej ze Lwowa do granicy państwa na Netrebę (Tomaszów) pod możliwie korzystnymi warunkami.

Występujący członkowie Rady zawiadowczej zostali powtórnie wybrani:

J. Excellencya książę Karol Jabłonowski	369	głosami.
Pan Dr. Leopold Mayer Alsó Russbach	369	„
„ Dr. Gustaw Höfken	368	„

(1243 1-3)

Wiedeń, 6go maja 1872 r.

Seine k. und k. Apostolische Majestät

haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 7. Februar 1872 Allergnädigst zu bestimmen geruht,
daß der Reinertrag der nunmehr in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 17. Mai 1869 durchzuführenden

II. Staats-Lotterie

für gemeinsame Militär-Wohlthätigkeits-Zwecke
mit zwei Dritttheilen

zur Gründung von Handstipendien für Töchter mittelsofer k. k. Officiere, Militärbeamten und der bestandenen Militärparteien,
und mit einem Dritttheile

zu einer Stiftung für Invaliden, dann mittellose Witwen und Waisen von Officieren des k. k. Heeres gewidmet werde.

Diesem Allerhöchsten Befehle gemäß eröffnet die k. k. Lotto-Gefälls-Direction diese

II. Staats-Lotterie für gemeinsame Militär-Wohlthätigkeits-Zwecke,

deren Gewinnste nach dem Spielplane zusammen in

140.000 fl. Silberrente und 10 Stück fünfstelligen à 100 fl. des Anlebens vom Jahre 1860, dann in 3.700 Stück kais. vollwichtigen
Ducaten und in 68.100 Stück Silbergulden bestehen.

Da es sich um die Förderung so gemeinnütziger Militär-Zwecke handelt und den Los-Abnehmern die Erreichung namhafter Gewinnste in Aussicht gestellt ist, so glaubt die
k. k. Lotto-Direction mit Zuversicht hoffen zu dürfen, daß die Theilnahme an dieser Lotterie eine recht lebhafte sein werde.

Von der k. k. Lotto-Gefälls-Direction.

Wien, am 18. März 1872.

Eduard Volkmer m. p.,
k. k. Hofrath und Lotto-Director.

Die Lose können in Wien bei der im k. k. Lotto-Gefälls-Directions-Gebäude (Salzgries Nr. 20) befindlichen Abtheilung für Staats-Lotterien zu wohlthätigen Zwecken, sowohl einzeln als auch in Partien bezogen oder schriftlich unter Anschluß des entfallenden Geldbetrages bestellt werden. Ferner sind dieselben zu haben in Wien in allen k. k. Lotto-Collecturen und k. k. Tabaktrafiken; in den k. k. und k. ungarischen Ländern: bei allen Lottoämtern und Lotto-Collectanten, bei den Steuer- und Postämtern, Tabakversteigern, Eisenbahn- und Dampfschiffahrts-Stationen, sowie bei den in vielen Städten und bedeutendere Ortschaften der Monarchie aufgestellten Losabgab-Organen.

Jego c. i k. Apostolska Mość

najwyższem postanowieniem z dnia 7. lutego 1872, najmiłościwiej rozporządził raczył
aby czysty dochód urządzającej się obecnie w skutku najwyższego postanowienia z dnia 17. maja 1869

II. Loteryi rządowej

na wspólne cele dobroczynne dla wojskowych,
w dwóch trzecich częściach

został przeznaczony na utworzenie stypendyów ręcznych dla córek niezamożnych c. k. oficerów, urzędników wojskowych i byłych stron wojskowych,
a w jednej trzeciej części

na fundacyę dla inwalidów tudzież dla niezamożnych wdów i sierót po oficerach c. k. wojska.

Stósownie do tego najwyższego rozkazu c. k. dyrekcya dochodów loteryjnych otwiera

II. Loteryą rządową na wspólne cele dobroczynne dla wojskowych,

której wygrane według planu gry wynoszą ogółem

140.000 zł. renty srebrnej i 10 sztuk piątych części losów pożyczki z roku 1860 każda na 100 zł., tudzież 3.700 sztuk
dukatów ces. ważnych i 68.100 sztuk złotych reńskich srebrem.

Ponieważ idzie tu o poparcie tak użytecznych celów dla wojskowych a kupującym losy następcza się sposobność osiągnięcia znacznych wygran, c. k. dyrekcya loteryi oddaje się niepełnej nadziei,
że udział w tej loteryi będzie znacznie ożywiony.

Z c. k. dyrekcji dochodów loteryjnych.

Wiedeń, dnia 18. marca 1872.

Edward Volkmer w. r.,
c. k. radca dworu i dyrektor loteryi.

Losy można nabywać tak pojedynczo jak w partyach w Wiedniu w oddziale loteryi rządowych na cele dobroczynne, znajdującym się w zabudowaniu c. k. dyrekcji dochodów loteryjnych (Salzgries Nr. 20) albo zamawiać je pisemnie z załączeniem przypadającej należności. Nadto są do nabycia w Wiedniu we wszystkich c. k. kolekturach loteryjnych i c. k. trafikach tytoniu; w c. k. i k. węgierskich krajach: we wszystkich urzędach loteryjnych i u kolektantów loteryjnych, w urzędach podatkowych i pocztowych, u sprzedających tytoń, w urzędach stacyjnych kolei żelaznych i żeglugi parowej, jakoteż u organów, w miastach i znaczniejzych miejscach monarchii do sprzedaży losów, ustanowionych.

ЕГО Ц. ИК. АПОСТОЛЬСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО

благородилии Всевысочайшимъ рѣшеніемъ зъ дня 7. лютого 1872. Всемилоостивѣйше опредѣлили,
абы чистый доходъ изъ производимой теперь въ слѣдствіе Всевысочайшого рѣшенія зъ дня 17. мая 1869.

II. ДЕРЖАВНОЙ ЛОТЕРИИ

ДЛЯ СПОЛЧНЫХЪ ВОЙСКОВО-БЛАГОДѢЯТЕЛЬНЫХЪ ЦѢЛЕЙ
въ двухъ третинахъ

употреблено на основаніе ручныхъ стипендій для дочерей ц. к. офицерѣвъ, войсковыхъ урядникѣвъ и давныхъ войсковыхъ сторонъ,
а въ одной третинѣ

на наданіе для инвалидѣвъ потѣмъ для убогихъ вдовъ и сиротъ по офицерахъ ц. к. войска.

Соотвѣтно сему Всевысочайшому приказу, ц. к. дирекція лотерій отворяе сію

II. Державную Лотерию для сполчныхъ войсково-благодѣятельныхъ цѣлей,

выигрыши которой по плану игры состоятъ совокупно изъ

14.000 зол. серебр. ренты и 10 штукъ пятинныхъ лосѣвъ по 100 зол. позычки зъ року 1860., потѣмъ изъ 3.700 штукъ ц.
полновѣсныхъ червонцѣвъ и изъ 68.100 штукъ золотыхъ въ серебрѣ.

Понеже рѣчь ходить о пособіе общепольнымъ цѣлямъ войсковымъ, и покупатели лосѣвъ имѣютъ возможность значительныи выигрыши получить, то ц. к. дирекція лотерій полную покладаетъ
надѣю, же участіе въ сей лотеріи весьма оживлено буде.

ОТЪ Ц. К. ДИРЕКЦІИ ЛОТЕРІЙНЫХЪ ДОХОДѢВЪ.

Вѣдень, дна 18. марта 1872.

Едуардъ Фолкмеръ в. р.,
ц. к. надворн. совѣтникъ директоръ лотерій.

Лосы можно такъ поединко, якъ и цѣлыми партіями добати въ отдѣленіи статскихъ лотерій для озагодѣятельныхъ цѣлей, находящомъ ся въ будинку ц. к. дирекціи лотерійныхъ доходѣвъ въ Вѣдн (Salzgries Nr. 20), или также письменно замовити приславши отвѣдану суму грошеву неготу. Также можно ихъ добати въ Вѣдн у всѣхъ ц. к. лотерійныхъ коллектантѣвъ и въ ц. к. табачовыхъ трафикахъ; а въ ц. к. и к. угорскихъ краяхъ: у всѣхъ лотерійныхъ урядѣвъ и коллектантѣвъ, при податковыхъ и почтовыхъ урядѣхъ, табачовыхъ крамахъ, при стациахъ желѣзницъ и пароходѣвъ, наконецъ въ многихъ мѣстахъ и значнѣйшихъ селаяхъ монархіи отъ орг. повѣ занимающихъ ся продажею лосѣвъ.